

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 6 september 2016

763/2016

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av TSE hos får och getter

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen om djursjukdomar (441/2013):

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om bekämpning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (*TSE-förordningen*). Denna förordning tillämpas som ett komplement till TSE-förordningen när det gäller åtgärder för att förhindra spridningen av TSE i misstänkta fall av TSE hos får och getter, för att utrota sjukdomen i konstaterade fall av BSE och klassisk skrapie hos får och getter samt för epidemiologisk övervakning av TSE hos får och getter.

Förordningen tillämpas inte på åtgärderna i ett slakteri då det har bestämts att ett får eller en get som har sänts till slakt ska undersökas med tanke på TSE.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *får* alla djur som hör till släktet Ovis, mufflonfår medräknade, och
- 2) *getter* alla djur som hör till släktet Capra, dvärggetter medräknade.

I denna förordning används dessutom begreppen fall av klassisk skrapie och fall av atypisk skrapie i enlighet med definitionerna som finns i bilaga I till TSE-förordningen.

3 §

Restriktioner vad avser förflyttning av djur som misstänks ha insjuknat i TSE

Om regionförvaltningsverket beslutar att ett får eller en get som misstänks ha insjuknat i TSE ska bli föremål för en sådan restriktion vad avser förflyttning som avses i artikel 12.1 första stycket i TSE-förordningen, ska det bestämmas att det djur som blivit föremål för restriktionen ska undersökas på nytt efter en tid av högst två veckor eller, om djuret dör inom denna tid, omedelbart efter det att djuret dött.

4 §

Förteckning över djur som utsatts för TSE-smitta

Bestämmelser om utarbetandet av en utredning om djursjukdomens ursprung och spridning finns i artikel 13.1 b i TSE-förordningen.

Om risken för BSE inte kan uteslutas eller den konstaterade sjukdomen är klassisk skrapie, ska regionförvaltningsverket lämna en utifrån utredningen utarbetad förteckning över de djur som utsatts för smitta och djurhållningsplatserna för dessa djur till Livsmedelssäkerhetsverket och till de regionförvaltningsverk inom vars område djuren hålls.

5 §

Åtgärder då klassisk skrapie har konstaterats

Om klassisk skrapie konstateras på en djurhållningsplats, ska i fråga om åtgärderna för att utrota sjukdomen alternativ 1 i kapitel B punkt 2.2.2 i bilaga VII till TSE-förordningen tillämpas. Livsmedelssäkerhetsverket ska bestämma att fåren och getterna ska avlivas och att kadaver, embryon och könsceller av får och getter ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Livsmedelssäkerhetsverket kan utöver eller i stället för vad som bestäms i 1 mom. tillämpa bestämmelsen i kapitel B punkt 2.3 a i bilaga VII till TSE-förordningen så att utrotningsåtgärderna vidtas på det smittade djurets tidigare djurhållningsplats, om det smittade djuret har tagits in till djurhållningsplatsen högst sex månader innan sjukdomen konstaterades.

6 §

Åtgärder på andra djurhållningsplatser där det finns djur som utsatts för klassisk skrapie eller BSE

Livsmedelssäkerhetsverket ska med stöd av 26 § i lagen om djursjukdomar bestämma att djur som utsatts för klassisk skrapie eller BSE ska avlivas och att embryon och äggceller från sådana djur ska bortskaffas på djurhållningsplatser till vilka klassisk skrapie eller BSE enligt den epidemiologiska utredning som avses i 4 § har kunnat spridas eller från vilka de kan ha spridits till den smittade djurhållningsplatsen. Regionförvaltningsverket svarar för verkställandet av beslutet.

7 §

Övriga åtgärder för utrotande av BSE eller klassisk skrapie

Utöver vad som i artikel 13.1 c i TSE-förordningen och i 6 § bestäms om avlivande av djur och bortskaffande av djurprodukter, ska Livsmedelssäkerhetsverket med stöd av 26 § i lagen om djursjukdomar också bestämma att andra produkter, biprodukter och ämnen och annat avfall som finns på djurhållningsplatsen och som sannolikt har kontaminerats med BSE eller klassisk skrapie ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsalstrare som de eventuellt innehåller förstörs.

Dessutom ska Livsmedelssäkerhetsverket efter det att djuren har avlivats bestämma att de byggnader där djuren hållits, de fordon som använts för transport av djuren eller kadavren, de arbetsredskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har blivit kontaminerad ska behandlas så att de sjukdomsalstrare som de eventuellt innehåller förstörs. Om redskapen, utrustningen och materielen inte kan behandlas så att de sjukdomsalstrare som de eventuellt innehåller förstörs ska det bestämmas att de ska bortskaffas.

Det ska bestämmas att markområden som sannolikt har blivit kontaminerade ska behandlas så att de sjukdomsalstrare som de eventuellt innehåller förstörs. Om sjukdomsalstrarna inte kan utrotas på markområdena, ska användningen av dessa förbjudas för sådana ändamål som kan medföra risk för spridning av BSE eller klassisk skrapie. Det behöver dock inte bestämmas att byggnader, materiel, utrustning och markområden ska behandlas, om det inte har bestämts att alla får och getter på djurhållningsplatsen ska avlivas.

8 §

Verkställandet av beslutet om utrotande av BSE eller klassisk skrapie

Regionförvaltningsverket ska se till att det av de djur som det bestämts att ska avlivas och som är äldre än 18 månader tas prover för att undersökas med tanke på TSE och vid behov för fastställande av prionproteinets genotyp.

Den tillsynsmyndighet som verkställer beslutet om utrotande av BSE eller klassisk skrapie ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffas.

9 §

Testning av djur samt restriktioner vad avser förflyttning som riktats till djurhållningsplatsen

Regionförvaltningsverket beslutar om de restriktioner vad avser förflyttning av djur som fastställs i kapitel B punkt 3 i bilaga VII till TSE-förordningen och som riktas till djurhållningsplatsen efter utrotningsåtgärderna samt om de bestämmelser som gäller testning av djur.

10 §

Åtgärder när atypisk skrapie har konstaterats

Om atypisk skrapie konstateras på en djurhållningsplats, ska det fattas ett beslut som avses i 23 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar genom vilket förflyttning av får och getter från djurhållningsplatsen förbjuds, om djuren inte förflyttas direkt för att slaktas eller avlivas.

Regionförvaltningsverket ska fatta beslut om de bestämmelser om testning av djur som fastställs i kapitel B punkt 2.2.3 i bilaga VII till TSE-förordningen.

Dispens som avses i 23 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar kan gälla förbudet enligt 1 mom., om fåren eller getterna förs till en annan djurhållningsplats med samma lägenhetssignum. Det beslut som avses i 1 mom. ska då även riktas till den djurhållningsplats som utgör djurens destination, och det ska bestämmas att djuren på djurhållningsplatsen ska testas på det sätt som avses i 2 mom.

11 §

Epidemiologisk övervakning av TSE hos slaktade får och getter och provtagning i samband med slakt

Alla får och getter som är äldre än 18 månader som skickats till slakt och som uppvisar tecken på s.k. wasting disease, neurologiska tecken eller som sänts för nödslakt ska undersökas med tanke på TSE i samband med slakten. Den tillsynsmyndighet som enligt lagen om djursjukdomar svarar för bekämpning av djursjukdomar vid slakteriet i fråga ska sköta den provtagning som hänför sig till den epidemiologiska övervakningen.

En aktör som är ansvarig för djur ska före slakten av ett djur som omfattas av det åläggande om testning som avses i 9 § och 10 § 2 och 3 mom. anmäla åläggandet till den tillsynsmyndighet som enligt lagen om djursjukdomar svarar för bekämpning av djursjukdo-

mar vid slakteriet i fråga. Vid slakt för eget bruk ska anmälan göras till kommunalveterinären. Anmälan ska göras senast den vardag som föregår slakten. Den myndighet som tar emot anmälan ska sköta den provtagning som hänför sig till testning av djuren.

12 §

Epidemiologisk övervakning av TSE hos döda och avlivade får och getter

Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har levererats till en bearbetningsanläggning som har godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket med stöd av 34 § 2 mom. 2 punkten i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) ska undersökas med tanke på TSE. Kommunalveterinären ska sörja för provtagningen i anslutning till den epidemiologiska övervakningen.

Från gårdar som är belägna inom de avlägsna områden som avses i den i 1 mom. nämnda lagen och som håller minst 50 tackor eller hongetter ska minst ett av de får eller getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats inom ett år undersökas med tanke på TSE. Med gård avses en gårdsbruksenhet enligt definitionen i 2 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014) som kan bestå av en eller flera djurhållningsplatser. Den aktör som är ansvarig för djuren ska antingen själv sörja för provtagningen och för att provet levereras till Livsmedelssäkerhetsverket för att undersökas, eller anmäla om att djuret har dött eller avlivats till kommunalveterinären, som sörjer för provtagningen och för att provet levereras till Livsmedelssäkerhetsverket.

En kommunalveterinär eller en aktör som är ansvarig för djur kan också leverera till Livsmedelssäkerhetsverket prover för att undersökas med tanke på TSE från får eller getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats på andra gårdar som är belägna inom avlägsna områden.

13 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 september 2016.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av TSE hos får och getter (845/2013).

Helsingfors den 30 augusti 2016

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

Konsultativ tjänsteman Kajsa Hakulin